

KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (18)

(...dünden devam)

İşte Hz. Ebubekir zamanında ve ondan sonra yapılan savaşların hepsi de böyle bir düşmanlığa karşı yapılmıştır. Hz. Ebubekir ve ondan sonraki halifelerin, gönderdikleri ordulara: "Yalnız, kendileriyle savaşanlara karşı savaşmaları, barış isteyenlerle barış yapmaları, kendilerine saldırmayan tarafsız insanlara dokunmamaları; sabî, çocuk, ihtiyâr, kadın, kiliselerde ibadete çekilmiş din adamı öldürmemeleri, hâinlik ve zulmetmemeleri hakkındaki tavsiyeleri meşhurdur (Bak. İbn Sa'd, Tabakât: 3/132; Taberî, Târîhu'l-Umemi ve'l-Mulûk: 3/226-227).

Eğer her kâfir ve müşrike karşı savaşmak bir İslâm prensibi olsaydı, ne durumda olursa olsun her kâfir ve müşrik ile savaşılması gerekirdi. Oysa ne Peygamber (s.a.v.) zamanında, ne de râşid halifeler devrinde böyle bir şey olmamıştır. Hz. Ebubekir'in, dinden dönenlerle savaşması, onlardan Müslüman olmalarından başka bir şey kabul etmemesi, başka bir durumdur. Çünkü irtidâd, birinci derecede İslâm devletine ve İslâm düzenine karşı bir hareket idi" (et-Tefsîru'l-hadîs: 1/178-193 tasarrufla ve ilâve ile alınmıştır).

Bu konuda tefsîrimizin birinci cilt 334-338'nci sayfalarına da bakılabilir. Şimdi sûrenin tefsîri hakkında bir noktaya daha dikkati çekip bu konuyu kapatmak istiyoruz:

Sûrenin tefsîrinin başında işâret ettiğimiz gibi müfessirlerin birçoğu, sûredeki "﴿﴾"ları sadece mevsûl kabul ederek öyle mânâ vermişlerdir ki bu takdirde mânâ:

"Ey

nankörler, ben sizin taptığınıza tapmam, siz de benim taptığıma tapmazsınız, ben sizin tapmış olduğunuza tapacak değilim, siz de benim tapmakta olduğuma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır"

şeklinde. Fakat bu mânâ, Kur'ân'ın müşrikler hakkında söylediklerine aykırıdır. Çünkü Kur'ân, müşriklerin Allah'ı tanımadıklarını, O'na hiç tapmadıklarını söylemiyor. Onların Allah'ı tanıdığını, göğün, yerin yaratıcısının, yağmuru yağdıran, rüzgârları estirenin Allah olduğuna inandıklarını, O'na duâ edip namaz da kıldıklarını söylüyor. Ama onların, Allah'a ibadet yanında başka tanrılara da yalvarmalarını, başka varlıkları tanrılıkta Allah'a ortak koşmalarını kınıyor. İşte burada Hz. Muhammed'in, onlar gibi Allah'a ortak koşarak ibadet etmeyeceği, ibadetinin yalnız Allah'a yönelik olacağı vurgulanıyor. Bu sûreden, müşriklerin hiç Allah'ı tanımadıkları, O'na hiç ibadet etmedikleri anlaşılmamalıdır. Bu büyük bir hatâdır. İşte aşağıdaki âyetler, müşriklerin Allah'ı tanıdıklarını ve O'na ibadet ettiklerini kanıtlamaktadır:

(devamı yarın..)